gentiam de quadragenario ⁿ Canonicorum numero ei opponerent, quia Archiepiſcopus cognovit illos in eluſionem mandati noſtri indulgentiâ conceſſâ eis irreverenter abuti, prædictum Magiſtrum de Præbenda & Canonica ᵒ Xantonen. Eccleſiæ inveſtivit, contradictores vinculo excommunicationis aſtringens: *Et infrà.* Quia verò quod per dictum Archiepiſcopum de memorato Magiſtro auctoritate noſtra providè factum eſt, firmitatem volumus obtinere: mandamus, quatenus ſi vobis conſtiterit prædictos Canonicos indulgentiam, quam habent de certo Canonicorum numero, non ſervaſſe, & aliquem ultra conſtitutum numerum in Canonicum auctoritate propria recepiſſe, cùm nobis legem imponere non debeant, quam ipſi negligunt obſervare, latam in ipſos excommunicationis ſententiam à prædicto Archiepiſcopo tamdiu denuncietis, ſublato appellationis obſtaculo, ſervandam ᵖ, donec ſæpedictum Magiſtrum recipiant in Canonicum, & ea quæ ad Canonicatum pertinent, cum ſtallo Chori & loco Capituli ei ſtudeant aſſignare.

ⁿ quadrageſimo.
ᵒ Canonicatu. *al.* Canonica. Sancton.
ᵖ obſervandam.

[α *Pro dilecto filio Magiſtro R. Audoën. qui apud Apoſt. Sed. moram feciſſe dignoſcitur longiorem, nec adhuc erat competens beneficium Eccleſiaſticum aſſecutus, licèt ad ipſum eſſet idoneus obtinendum. Ven. f. n.*]

¶ PITH. ²³ *Valdenſi Epiſcopo, & Abbati Vatican.*] *Eadenſi Epiſcopo & Abbati Varian.* aut *Xandenſi Epiſcopo & Abbati Varian.* aut *Xantonenſi Epiſcopo & Abbati Baptriacenſi*, ſeu *Baptriaco*, Ordinis ſancti Benedicti, Xantonenſis diœceſis. Taxa Beneficiorum, eſt & aliud Monaſterium in diœceſi Xantonenſi ſancti Stephani de Baſſaco, Ordinis ſancti Benedicti.

XXIII. IDEM Biſuntino Archiepiſcopo. [c. an. 1208. *Româ in Germaniam.*]

Non Beneficiatus habens ſufficiens patrimonium, ad ſacros legitimè promovetur.

TUis ᵠ quæſtionibus reſpondemus, quòd Clericos in minoribus Ordinibus conſtitutos de patrimonialibus bonis habentes, unde poſſint congruè ſuſtentari; & ſi nondum fuerint beneficium Eccleſiaſticum aſſecuti; dummodo aliud Canonicum non obſiſtat, ad ſuperiores poteris Ordines promovere.

ᵠ *Cap. 9. eod. tit. in* III. *Compil.* Hujus decre. deciſionem accipere debemus ſecundùm Conc. Trid. *ſeſſ.* 21. *de refor. c.* 2.

XXIV. IDEM Epiſcopo Zamoren. ʳ [c. an. 1208. *Româ in Hiſpaniam.*]

ʳ Latomen. *al.* Baton.

Abſenti poteſt conferri beneficium alio mediante; nec refert utrùm abſens inveſtiatur per perſonam mediam, vel perſona media inveſtiatur pro abſente. Hoc dicit, conjungendo utrumque intellectum: & eſt caſus notabilis, & quotidie practicatur.

ACcedens ad Apoſtolicam Sedem: *Et infrà.* Inquiſitioni tuæ taliter reſpondemus, quòd Clericus abſens per alium, vel alius magis pro ipſo poterit de beneficio Eccleſiaſtico inveſtiri ˢ.

ˢ Vide *l. qui mihi donatum* per Bart. *ff. de dona.*

XXV. IDEM Trecen. Epiſcopo ²⁴. [c. an. 1208. *Româ in Galliam.*]

Si ad unum Canonicatum & Præbendam duo ſunt recepti ſuppliciter, receptio non tenet, etiam interveniente Apoſtolica auctoritate. Hoc dicit: & eſt notabile cap. quare tene ſemper menti, & nota ipſum.

DIlecto filio ᵗ P. ſanctæ Prudentianæ ²⁵ Presbytero Cardinali Cellerario Trecen. ²⁶ & R. Procuratori tuo Auditore conceſſo, idem Cellerarius propoſuit coram eo, quòd cùm in manibus Remen. Archiepiſcopi, tunc Apoſtolicæ Sedis Legati, intendetis providere ²⁷ G. nepoti ſuo in Trecen. Eccleſia Præbendam, quam ibi obtinebat, liberaliter reſignavit ᵘ, dictus Legatus præfatum G. & eumdem Cellerarium in Canonicos Trecen. inſtituit, & ambobus idem Capitulum Trecen. ſtallum in Choro, & locum in Capitulo; & idem Archiepiſcopus ſupradictæ Præbendæ fructus dividendos communiter aſſignavit, donec idem G. integrum eſſet præbendale ſtipendium ˣ aſſecutus: [*Et infrà α.*] Quorum receptionem Procurator Generalis præd. tui in partibus Conſtantinopolitanis ²⁸ tunc agentis poſtmodum approbavit. Dictus quoque Cellerarius lectionem & Evangelium in hebdomada ſua legiſſe dignoſcitur, & tam Decani quàm Epiſcopi electioni, & aliorum negotiorum tractatibus ſicut Canonicus Trecen. interfuit, & donum quandam per Capitulum memoratum obtinuit, quæ non niſi Canonico conſueverat aſſignari; tuque ʸ cum ad eandem acceſſiſſes Eccleſiam conſecratus, cum Canonicis aliis ad oſculum recepiſti, cùm tunc non niſi Canonici ad oſculum admitterentur, & eidem ſuper prædictis non moviſti per biennium quæſtionem, propter quod petiit, ut te ab ipſius ſuper hoc moleſtatione indebita compeſcere dignaremur: [*Et infrà β.*] Procurator tuus propoſuit ex adverſo, quòd ad unicum jus ſpirituale, quod vacabat ibidem, inſimul duos Canonicos inſtituere prædicto Legato non licuit; nam ſi duo unicam Præbendam haberent, id eſſet contra Turonen. Concilium, quod Præbendarum inhibet ſectionem. Si verò duobus receptis uni tantùm Præbenda daretur, ſub exſpectatione alius contra Lateranen. ᶻ Concilium remaneret. Præterea licèt in Eccleſia, in qua non eſt certus numerus Præbendarum, nulla etiam vacante in Canonicum quis poſſit aſſumi, cùm intelligatur ad quoddam jus eligi, quod ex electorum aſſenſu de novo creatur ᵃ, & cùm electo in Canonicum naſcitur, & deſinit cum defuncto: in Eccleſia tamen, quæ determinatum habet numerum Præbendarum, uno individuo jure vacante, duo ſimul eligi non poſſunt ad illud, & quòd hujuſmodi ſpiritale jus dividi ſeu communicari nequeat inter eos, nequaquam interdum hi, ad quos ſpectat electio, de communi aſſenſu augmentare valeant numerum Præbendarum, quoddam jus ſpirituale de novo creando, niſi fortè ſtatutum aliquod obviaret, quod eſſet juramento firmatum, vel cui Sed. Apoſt. confirmatio acceſſiſſet, hujuſmodi clauſulâ prohibitionis adjectâ, ut ſi quicquam contra id fieret, non valeret, propter quod inſtitutionem præfatam nullam fuiſſe dictus aſſerit Procurator, cùm in Trecen. Eccleſia certus ſit Præbendarum numerus, quem Capitulum vel Legatus augmentare minimè intendebat ᵇ, vel jus aliquod de novo creare. Unde dictum Cellerarium ad reſtitutionem eorum, quæ ratione prædictæ inſtitutionis tenebat, ſententialiter duximus condemnandum, et ſuper Præbenda ipſa vel ejus parte ſilentium imponentes: Ita quòd per prædicto G. nullum præjudicium generetur, cùm res inter alios acta, regulariter aliis non obſiſtat.

ᵗ *C.* 1. *eod. tit. in* IV. *Compil.*
ᵘ reſignaret.
ˣ beneficium.
ʸ tu quoque.
ᶻ Lateran. ſub Alex. III. c. 8.
ᵃ creatur.
ᵇ *al.* non intendebat.

[α *In eos qui contra venire præſumerent excommunicationis ſententia promulgata.*]

[β *Verùm dictum R. Procurator tuus propoſuit ex adverſo, quòd cùm dictum Cellerarius Præbendam ſuam in præfati Archiepiſcopi Remen. manibus reſignaſſet, ipſe de medietate una dictum Cellerarium inveſtivit.*]

¶ PITH. ²⁴ *Trecenſi Epiſcopo.*] *Herveo.*
²⁵ *Pudentianæ.*] *Prudentianæ.*
²⁶ *Cellerario Trecen.*] *Cellario Senonenſi.*
²⁷ *Cùm in manibus Remenſis Archiepiſcopi, tunc Apoſtolicæ Sedis Legati, intendetis providere.*] Sic legendum: *Cùm Remenſis Archiepiſcopus, tunc Apoſtolicæ Sedis Legatus, intenderet providere.*
²⁸ *In partibus Conſtantinopolitanis.*] Vide Chronicon Sclavorum 191. Vigner. *lib.* 3. 226. Rodulphus ſancti Mariani Monachus, *in Chronico ann.* 1204. *pag.* 100. *de expugnat. Conſtantinopol.* Duæ ſiquidem naves pariter colligatæ, quæ noſtros Epiſcopos Sueſſionenſem videlicet ac Trecenſem deferebant, quarum erant inſignia Paradiſus & Peregrina, primæ ſcalis ſuis, ſcalas turrium attigerunt, & fœlici auſpicio peregrinos pro Paradiſo certantes hoſtibus admoverunt. Prima muros obtinent vexilla Pontificum, Miniſtriſque cæleſtium ſecretorum prima de cœlo conceditur victoria. Epiſcopus Trecenſis erat Garnerus, aliàs Renerus, cui ſucceſſit Herveus anno 1206.

XXVI. IDEM. [c. an. 1108. *Romæ.*]

De una Præbenda vacante, poſſunt fieri duæ, ſi ejus ſuppetant facultates, aliàs dividens integrare tenetur.

VAcante ᶜ quadam Præbenda in Eccleſia tua, duas ex ea conſtituens, ad illas de conſenſu ᵈ Capituli tui duos Canonicos aſſumpſiſti; quorum altero viam univerſæ carnis ingreſſo, Præbendam, quam defunctus habuerat, quidam Clericus nomine Hippolytus fuit auctoritate Sedis Apoſtolicæ aſſecutus. Verùm cùm idem Hippolytus te ſuper integritate Præbendæ, per quaſdam noſtras literas inquietet, & alius idem jus adverſùs te, ſe habere proponat, quid facere debeas, requiſiſti. Super quo ſic duximus reſpondendum, quòd cùm Turonen. ſtatuta Conci. ſectionem inhibeant Præbendarum, teneris utrique de his, quæ vacare contigerit ᵉ, integrare Præbendam, niſi rationabili cauſa de vacante Præbenda ſupradicta duæ fuerint conſtitutæ, ac tot ſint utriuſque proventus, quòd per utramque ſit utrique proviſum in beneficio competenti.

ᶜ *Cap.* 3. *eod. tit. in* IV. *Compil.* Et de materia an ex cauſa rationabili poſſint fieri duæ, vide Doct. *hoc tit. cap. avaritiæ.*
ᵈ aſſenſu.
ᵉ contigerint.

XXVII. IDEM Vercellen. Epiſcopo. [c. an. 1208. *Româ in Pedemontium.*]

Si Papa mandat Capitulo, ut aliquem in Canonicum recipiant, & Præbendam, ſi qua vacat, conferant; ſi de mandato ſcientes alii conferunt, coguntur primum recipere, & de reditibus Eccleſiæ loco beneficii providere, donec Præbendam habeat.

DIlectus ᶠ filius G. Clericus nobis expoſuit ᵍ conquerendo, quòd cùm pro eo ad Novarien. Capitulum mandatum Apoſtolicum miſiſſemus, ut eum in Canonicum reciperent & in fratrem, Præbendam, ſi qua tunc ʰ vacabat, conferentes eidem: [*Et infrà α.*] Fraternitati tuæ mandamus, quatenus ſi tibi conſtiterit, quòd in Novarien. Eccleſia Præbenda vacaret tempore quo ejuſdem Eccleſiæ Canonici noſtras literas receperunt; cùm eam alii in eluſionem mandati noſtri duxerint conferendam, eundem Clericum, ſi non habet ⁱ ſufficiens beneficium Eccleſiaſticum, in Canonicum recipi facias, & ſibi de reditibus Eccleſiæ ſingulis annis aſſignari proventus, donec ei ſit in beneficio præbendali proviſum.

ᶠ *Cap.* 4. *de conc. præb. in* IV. *Compil.*
ᵍ propoſuit.
ʰ vacaret.
ⁱ habeat.

[α *Ipſi non ſolùm mandatum Apoſtolicum noluerunt adimplere, verùm etiam Præbendam vacantem, quam mandavimus illi conferri, alii præſumpſerunt aſſignare. Unde petebat à nobis ut quod de ipſo incœperamus, exequi dignaremur. Magiſter autem G. G. Novarien. Eccleſiæ Procurator proponebat econtrà, quòd cùm in illa Eccleſia nulla vacaret Præbenda, prædictus Clericus ad Apoſtolicam Sedem accedens, falsò in Eccleſia ipſa ſuggeſſit vacare Præbendam, & ad ſuggeſtionem falſam per ſurreptionem ſuam literas impetrarat. Unde cùm mendax precator carere debeat impetratis, penitùs idem Procurator ab impetitione ipſius Eccleſiam poſtulabat abſolvi. Cùm igitur coram dil. fil. G. S. GG. ad velum aureum Diac. Car. quem eiſdem dedimus Auditorem ſuper his diutiùs litigarent, & idem Card. quæ fuerant propoſita coram eo retulit diligenter.*]

XXVIII. IDEM in Concilio generali ᵏ. [c. an. 1216. *Romæ.*]

ᵏ Conc. gen. Lat. ſub Innoc. III. *c.* 29.

Habens Perſonatum, vel beneficium Curatum, ſi ſecundò tale receperit, vacat primum: quod ſi retinere contenderit, etiam ſecundo privabitur. hoc primò. *Et is, ad quem ſpectat beneficii Curati collatio, licitè confert ſtatim cùm inſtitutus aliud recepit: & ſi intra ſex menſes non conferat, devolvitur ad alium collatio, & aliter ponitur.* hoc ſecundò. *Cum ſublimibus verò & literatis perſonis circa pluralitatem beneficiorum incompatibilium ſolus Papa diſpenſat.* hoc tertiò. Hoc dicit iſtud cap. utile & famoſum.

DE multa ˡ providentia fuit in Lateranen. Concilio ᵐ prohibitum, ut nullus diverſas dignitates Eccleſiaſticas, vel plures Eccleſias Parœciales reciperet contra ſacrorum Canonum inſtituta, alioquin recipiens, ſic acceptum amitteret, & largiendi poteſtate conferens privaretur. Quia verò propter præſumptiones & quorumdam cupiditates, nullus hactenus aut rarus de prædicto ſtatuto fructus provenit; nos evidentiùs & expreſſiùs occurrere cupientes, præſenti decreto ſtatuimus, ut quicunque receperit aliquod beneficium curam habens animarum annexam, ſi priùs tale beneficium habebat, eo ſit ipſo jure privatus; & ſi fortè illud retinere contenderit, etiam alio ſpolietur. Is quoque ad quem prioris ſpectat donatio, illud poſt receptionem alterius liberè conferat, cui meritò viderit conferendum: & ſi ultra ſex menſes conferre diſtulerit, non ſolùm ad alios ſecundùm Lateran. ⁿ Concilii ſtatutum ejus collatio devolvatur, verùm etiam tantum de ſuis cogatur proventibus in utilitatem Eccleſiæ, cujus eſt illud beneficium, aſſignare, quantum à tempore vacationis ipſius conſtiterit eſſe perceptum. Hoc idem & ²⁹ in Perſonatibus eſſe decernimus obſervandum, addentes ut in eadem Eccleſia nullus plures Dignitates aut Perſonatus habere præſumat, etiamſi curam non habeant animarum. Circa ſublimes ³⁰ tamen & literatas perſonas, quæ majoribus beneficiis ſunt honorandæ, cùm ratio poſtulaverit, per Sedem Apoſtolicam poterit diſpenſari.

ˡ *Cap.* 4. *eod. tit. in* IV. *Compil.*
ᵐ Priore iſto quod factum eſt ſub Alex. III. *c.* 13. & cum hoc decreto convenit Concil. Trid. *ſeſſ.* 7. *de refor. c.* 2 & 4. & *ſeſſ.* 24. *de refor. c.* 17.
ⁿ Sub Alex. III. *cap.* 8.

¶ PITH. ²⁹ *Hoc idem & in Perſonatibus, &c.*] *Cap.* 4. *ſup. de reſtitut. ſpoliator.* Vide Joan. de Fordun. *de geſt. Scotorum, lib.* 10. *cap.* 10. 11. 12.
³⁰ *Circa ſublimes, &c.*] Additum ab Honorio. Matth. Pariſ. 559.

XXIX. IDEM in eodem ᵒ. [c. an. 1216. *Romæ.*]

ᵒ *Cap.* 30.

Concilium Provinciale à Beneficiorum collatione ſuſpendit eos, qui poſt ſecundam correptionem indignis beneficia conferunt: providet etiam quis interim beneficia conferat; & illam ſuſpenſionem relaxat ſolus Papa, vel ſolus Patriarcha.

GRave ᵖ nimis eſt & abſurdum, quòd quidam Eccleſiarum Prælati, cùm poſſint viros idoneos ad Eccleſiaſtica beneficia promovere, aſſumere non verentur indignos, quibus nec morum honeſtas, nec literarum ſcientia ſuffragatur, carnalitatis ſequentes affectum, non judicium rationis: unde quanta Eccleſiis damna proveniant, nemo ſanæ mentis ignorat. Volentes igitur huic morbo ᵠ mederi, præcipimus, ut prætermiſſis indignis, idoneos aſſumant, qui Deo & Eccleſiis velint & valeant gratum impendere famulatum: fiátque de hoc in provinciali Concilio diligens inquiſitio annuatim; ita, ut qui poſt primam & ſecundam correptionem fuerit repertus ʳ culpabilis, à beneficiis conferendis per ipſum Concilium ſuſpendatur, inſtitutâ in eodem Concilio perſonâ providâ & honeſtâ, quæ ſuſpenſi ſuppleat defectum in beneficiis conferendis. Et hoc ipſum circa Capitula quæ in his deliquerint, obſervetur. Metropolitani verò delictum, ſuperioris judicio relinquatur ex parte Concilii nunciandum. Ut autem hæc ſalubris proviſio pleniorem conſequatur effectum, hujuſmodi ſuſpenſionis ſententia præter Romani Pontificis auctoritatem, aut proprii Patriarchæ minimè relaxetur, ut in hoc quoque quatuor Patriarchales ſedes ſpecialiter honorentur ˢ.

ᵖ *Cap.* 5. *eod. tit. in* IV. *Compil.* Conc. Trid. *ſeſſ.* 7. *de reform. c.* 3.
ᵠ *In Codice Barbat.* huic morbo adhibere medelam.
ʳ Vide *l.* 3. *C. de Epiſc. aud.* & *l. ſervos. C. ad l. Jul. de vi publ.*
ˢ Vide Chaſſan. *in Cata. glor. mund. p.* 4. *conſ.* 9.

XXX. IDEM in eodem ᵗ. [an. 1216. *Romæ.*]

ᵗ *Cap.* 32.

Rector Eccleſiæ, non obſtante conſuetudine Epiſcopi, vel Patroni, debet de reditibus Eccleſiæ ſufficientem habere portionem. H. d. uſque ad §. qui verò.

EXtirpandæ ᵘ conſuetudinis vitium in quibuſdam partibus inolevit, quòd ſcilicet Parœcialium Eccleſiarum Patroni, & aliæ quædam perſonæ proventus ipſarum ſibi penitùs vindicantes, Presbyteris earum ſervitiis deputatis, relinquunt adeò exiguam portionem, quòd ex ea nequeant congruè ſuſtentari: nam, ut pro certo dicimus, in quibuſdam regionibus Parœciales Presbyteri pro ſua ſuſtentatione non obtinent, niſi quartam quartæ, id eſt ſextamdecimam decimarum. Unde fit, ut in his regionibus penè nullus inveniatur Sacerdos Parœcialis, qui ullam vel modicam habeat peritiam literarum. Cùm igitur os bovis ligari non debeat triturantis, ſed qui altari ſervit, de altari vivere debeat; ſtatuimus ut, conſuetudine qualibet Epiſcopi vel Patroni, ſeu cujuslibet alterius non obſtante, portio Presbyteris ipſis ſufficiens aſſignetur.

ᵘ *Cap.* 6. *eod. tit. in* IV. *Compil.* Vide Conc. Trid. *ſeſſ.* 25. *in decr. de reform. cap.* 9. §. *patrocinantem beneficiorum.*

Privatus eſt Parœciali Eccleſia Rector in ea non reſidens, niſi ſit annexa Dignitati vel Præbendæ; quo caſu debet ibi habere perpetuum Vicarium. Et in fine prohibet in fraudem Rectoribus de ipſius proventibus penſionem in beneficium dari. Hoc dicit. Vel ſic: *Non reſidens in Eccleſia Parœciali, vel non ponens Vicarium, quando eſt annexa beneficio majori, privatus eſt eâ.* Hoc dicit.

Qui verò Parœcialem habet Eccleſiam, non per Vicarium, ſed per ſeipſum illi deſerviat in ordine, quem ipſius Eccleſiæ cura requirit, niſi fortè Dignitati vel Præbendæ Parœcialis Eccleſia ſit annexa: in quo caſu concedimus, ut qui talem habet Præbendam vel Dignitatem, cùm oporteat eum in majori Eccleſia deſervire, in ipſa Eccleſia Parœciali idoneum & perpetuum habeat Vicarium Canonicè inſtitutum, qui, ut prædictum eſt, congruentem habeat de ipſius Eccleſiæ proventibus portionem ³¹: alioquin ˣ illâ ſe ſciat auctoritate hujus decreti privatum, liberè alii conferendâ, qui velit & poſſit, quod dictum eſt, adimplere. Illud ʸ autem penitùs interdicimus, ne quis in fraudem de proventibus Eccleſiæ, quæ curam habere debet proprii Sacerdotis, penſionem alii quaſi pro beneficio conferre præſumat.

ˣ ipſe illâ ſe, &c.
ʸ Vide Conc. Trid. *ſeſſ.* 24. *de refor. c.* 13.

¶ PITH. ³¹ *Congruentem, &c. portionem.*] Vide *cap.* 33. *infrà*, & *cap. poſtulaſti, ſuprà, de reſcript. cap.* 3. *de offic. Vicarii*, & *cap.* 28. *ſuprà de appellat.*

XXXI. IDEM in eodem ᶻ. [an. 1216. *Romæ.*]

ᶻ *C.* 61. & *refertur in c.* 7. *eod. tit. in* I. *Compil.*

Non debent Religioſi Eccleſias vel decimas à Laicis ſine Diœceſanorum conſenſu recipere nec excommunicatos, vel interdictos ad divina admittere, in Eccleſiis quoque, quæ ad eos non pleno jure pertinent, inſtituere vel deſtituere; ſed præſentabunt Diœceſanis ad eas viros idoneos.

IN Lateranenſi ᵃ Concilio noſcitur fuiſſe prohibitum, ne quilibet Regulares Eccleſias ſeu decimas ſine Epiſcoporum conſenſu de manu Laici præſumant accipere, nec excommunicatos, vel nominatim interdictos admittant aliquatenus ad divina. Nos autem id fortiùs inhibentes, tranſgreſſores digna curavimus ᵇ animadverſione punire, ſtatuentes nihilominus, quatenus in Eccleſiis, quæ ad ipſos pleno jure non pertinent, juxta ejuſdem Concilii ſtatuta Epiſcopis inſtituendos Presbyteros repræſentent, ut illis de plebis cura reſpondeant: ipſis verò pro rebus temporalibus rationem exhibeant competentem, inſtitutos verò removere non audeant Epiſcopis inconſultis. Sanè adjicimus ᶜ, ut illos repræſentare procurent, quos vel converſatio notos reddit, vel commendat probabile teſtimonium Prælatorum.

ᵃ Sub Alex. III. *c.* 9. cujus initium: Cùm & plantare.
ᵇ curabimus.
ᶜ Conc. Trid. *ſeſſ.* 25. *de reform. cap.* 9.

XXXII. HONORIUS III. Abbati & Priori ſanctæ Genovefæ. [c. an. 1222. *Româ in Galliam.*]

Abſens in Theologiæ ſtudio, fructus beneficiorum ſuorum percipit in abſentia, ſed quotidianas diſtributiones non.

LIcèt vobis ᵈ direxerimus ſcripta noſtra, ut Magiſtro ᵉ N. Eboracen. ³² Archidiacono in ſacra pagina cupienti ſtudere, proventus ſuos Eccleſiaſticos faceretis integrè miniſtrari. Nolumus tamen, ut quotidianas diſtributiones, quæ tantùm reſidentibus in Eccleſiis, & his, qui interſunt horis Canonicis, exhibentur, ei tribui faciatis.

ᵈ Vide Conc. Trid. *ſeſſ.* 5. *de refor. c.* 5. *in fi.* & Hor. Lucium, *tract.* 98. *de priv. ſchol. priv.*
ᵉ B. Ebroycen.

¶ PITH. ³² *N. Eboracen.*] *R. Ebroicen.*

XXXIII. IDEM Veſprimen. ᶠ Epiſcopo. [c. an. 1222. *Româ in Hungariam.*]

ᶠ Veſprinen. *al.* Veſpen. *al.* Veſpertimien. *al.* Veſpamenſi. *al.* Veſprimicenſ.

Propter paupertatem Præbendarum Eccleſiæ Cathedralis poſſunt eis annecti capellæ, reſervata ipſarum Presbyteris congrua portione.

EXpoſuiſti ᵍ nobis, quòd Eccleſiæ tuæ Canonici deminuta ipſorum proviſione à tempore Concilii generalis, cùm eis ex tunc non fuerint ad eorum ſuſtentationem conceſſæ Capellæ, ſicut antè fieri conſuevit, de reditibus Præbendarum ſuarum nequeunt ʰ ſuſtentari: [*Et infrà α.*] Si evidens neceſſitas vel utilitas exigat, Præbendas Eccleſiæ tuæ poteris de Capellis in perpetuum annectendis eiſdem, ſicut diſcretione prævia expedire videris, augmentare, reſervata congrua Capellarum Presbyteris portione.

ᵍ Vide Conc. Trid. *ſeſſ.* 21. *de refor. c.* 5. & *ſeſſ.* 24. *de refor. c.* 13. & 15.
ʰ nequiverint.

[α *Propter quod plures ipſorum eâdem Eccleſiâ relictâ, in ejus ſervitio & Clericatu coguntur opprobrium aliorum ſe obſequiis mancipare. Unde humiliter ſupplicaſti, ut de Capellis eiſdem proviſionem eorumdem ampliare ex noſtra tibi permiſſione liceret. Quia verò per hoc ſtatutis ejuſdem Concilii derogaretur, quæ ſervare volumus inconcuſsè, te in hac parte nequivimus exaudire. Verùm illorum paupertati paterno compatientes affectu, & tibi prout expoſcit tuæ devotionis meritum, gratiam facere cupientes ſi. t. de qua plenam fiduciam obtinemus p. auc. m. q.*]

XXXIV. IDEM Epiſcopo, & Priori, & Archidiacono Herforden. ⁱ ³³ [c. an. 1222. *Româ in Angliam.*]

ⁱ De Ber. *al.* Bech. *In uno vet. codic.* Epiſcopo Pictavienſi & Priori.

Licèt Eccleſia ex donatione Laici beneficium conferat, tenet illius beneficii impetratio, de hoc mentione non habita.

DIlectus filius G. Clericus ³⁴ nobis propoſuit ᵏ, quòd cùm Decano & Capitulo ³⁵ Andegaven. preces direxerimus, &

ᵏ expoſuit.